

Dosarul nr. 2ra-637/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani) A. Miron
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Mihaila, V. Sîrbu, V. Buhnaci

Î N C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, reprezentați de avocatul Pruteanu Vasile și de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina în nume propriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Coniuhov Alexei împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

la cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Gatio Impex", Frumuzachi Galina împotriva lui Coniuhov Alexei, executorului judecătoresc Stoian Grigore cu privire la declararea recipisei ca fiind nulă, declararea procesului-verbal nul și restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, prin care s-a admis apelul declarat de Coniuhov Alexei și s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2013, Coniuhov Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, Coniuhov Alexei a menționat că la 14 iunie 2013, a împrumutat SRL "Gatio Impex", în persoana directorului Frumuzachi Galina suma de 35 000 dolari SUA pe un termen de 3 luni, fapt confirmat prin recipisa respectivă.

Ulterior, prin recipisa din 03 septembrie 2013, SRL "Gatio Impex" s-a obligat să restituie împrumutul până la data de 30 noiembrie 2013, însă în termenul indicat datoria nu a fost restituită.

Coniuhov Alexei a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d. 81-83 Vol. I), încasarea de la SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina a sumei de 35 000 dolari SUA cu titlu de datorie conform ratei oficiale de schimb a BNM și încasarea sumei de 4 152,05 dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere.

Pe parcursul examinării cauzei, SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina au depus cerere reconvențională împotriva lui Coniuhov Alexei, executorului judecătoresc Stoian Grigore cu privire la declararea recipisei ca fiind nulă, declararea procesului-verbal nul și restituirea sumei (f.d. 48-50 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina au menționat că în litigiul în cauză, prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 ianuarie 2014, s-a aplicat sechestrul pe sumele de bani și bunurile mobile și imobile, în limita valorii acțiunii în sumă totală de 456 000 lei.

Astfel, prin încheierea executorului judecătoresc Stoian Grigore din 02 ianuarie 2014, au fost aplicate interdicții de înstrăinare a mijloacelor de transport, a bunurilor imobile înregistrate după SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina în limita valorii acțiunii în sumă totală de 456 000 lei ce se află la conturile bancare, în acest sens la 13 ianuarie 2014 fiind întocmit procesul-verbal de sechestrul.

Ulterior, în urma amenințărilor din partea executorului judecătoresc, la 16 ianuarie 2014 a semnat cererea de conciliere în faza prejudiciară cu Coniuhov Alexei, cu întocmirea unui proces-verbal de conciliere, prin care a confirmat datoriile în sumă de 35 000 dolari SUA și 1 050 de dolari SUA față de Coniuhov Alexei, taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, precum și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 500 dolari SUA și suma de 4 991 de lei cu titlu de taxe aferente la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin urmare, au invocat că executorul judecătoresc Stoian Grigore a depășit atribuțiile sale de serviciu impunând-o să semneze cererea de conciliere, prin care a achitat sumele de 25 774 de dolari SUA și 20 000 lei, care au fost transmiși lui Coniuhov Alexei, fapt prin care a fost prejudiciată de suma respectivă.

Totodată, au reiterat că recipisa din 14 iunie 2013 este falsă, textul căreia a fost înscris pe blancheta întreprinderii, cu atât mai mult că nu-l cunoaște pe Coniuhov Alexei.

SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina au solicitat declararea nulă a recipisei din 14 iunie 2013, declararea nulității și fără consecințe juridice a procesului-verbal din 16 ianuarie 2014 întocmit de executorul judecătoresc Stoian Grigore și obligarea ultimului de a restitui suma de 25 774 de dolari SUA și 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Coniuhov Alexei (f.d. 20, 28-36 Vol. II).

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina.

S-a constatat nulitatea absolută a contractului de împrumut din 14 iunie 2013, încheiat între Coniuhov Alexei și administratorul SRL "Gatio Impex", Frumuzachi Galina.

S-a încasat de la Coniuhov Alexei în beneficiul SRL "Gatio Impex" suma de 25 774 de dolari SUA, echivalentul în lei la momentul executării hotărârii, suma de 15 026 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile din cererea reconvențională, au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018, s-a admis apelul declarat de Coniuhov Alexei (f.d. 127-143 Vol. II).

S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Coniuhov Alexei.

S-a încasat de la SRL "Gatio Impex" în beneficiul lui Coniuhov Alexei suma de 35 000 dolari SUA cu titlu de datorie și suma de 4 152 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere, conform ratei oficiale de schimb a BNM la data executării.

S-a încasat de la SRL "Gatio Impex" în beneficiul lui Coniuhov Alexei suma de 27 39,96 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a respins cererea reconvențională depusă de SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017 s-a menținut.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2019, s-a admis recursul declarat de SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2018 și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată (f.d. 199-207 Vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, s-a admis apelul declarat de Coniuhov Alexei, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Coniuhov Alexei.

S-a încasat de la SRL "Gatio Impex" în beneficiul lui Coniuhov Alexei suma de 35 000 dolari SUA cu titlu de datorie, conform ratei oficiale de schimb al BNM la data executării.

În partea încasării sumei de 25 774 de dolari SUA hotărârea nu a fost pusă în executare pe motiv că a fost achitată.

În rest, pretențiile au fost respinse.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina cu privire la declararea nulă a recipise.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 aprilie 2017, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 14 iunie 2013, Coniuhov Alexei a împrumutat SRL "Gatio Impex" suma de 35 000 dolari SUA pe un termen de 3 luni, în acest sens fiind încheiat în formă scrisă un contract de împrumut sub formă de recipisă.

Ulterior, prin scrisoarea din 03 septembrie 2013, SRL "Gatio Impex" s-a obligat să restituie împrumutul până la data de 30 noiembrie 2013.

La fel, instanța de apel a reținut că prin procesul-verbal de conciliere în faza prejudiciară din 16 ianuarie 2014, semnat între Coniuhov Alexei și SRL "Gatio

Impex,, ultima s-a obligat să achite suma de 35 000 dolari SUA, 1 050 de dolari SUA cu titlu de taxă de stat, cheltuielile legate de serviciile juridice 500 dolari SUA și 4 991 lei cu titlu de taxe aferente aplicării măsurii de asigurare acțiunii, iar în total suma de 36 550 de dolari SUA, în termenul de până la sfârșitul lunii mai 2014, conform graficului - 5 000 dolari SUA - până la data de 23 ianuarie 2014, iar restul sumei de 31 550 de dolari SUA în rate egale a câte 7 887,50 de dolari SUA și 4 991 lei a câte 1 247,55 lei lunar în termen de 4 luni, până în luna mai 2014 inclusiv.

Mai mult ca atât, prin dispoziția de încasare din 23 ianuarie 2014, în vederea executării procesului-verbal de conciliere în faza prejudiciară din 16 ianuarie 2014, a fost achitată suma de 5 000 dolari SUA, la 25 februarie 2014 - suma de 7 887 de dolari SUA, la 26 martie 2014 - suma de 7 887 de dolari SUA, iar la 19 iunie 2014 - suma de 5 000 dolari SUA, în total suma de 25 774 de dolari SUA.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, actele întocmite de executorul judecătoresc Stoian Grigore au fost emise în limitele competențelor sale legale și reprezintă acte procesuale de autoritate publică, având forță probantă și care se prezumă a fi legale.

Iar, în cazul în care actele întocmite de executorul judecătoresc Stoian Grigore ar fi generat dezacordul părților procedurii de executare, acestea puteau să fie contestate în modul stabilit de Codul de executare. Însă, actele procedurale nu au fost contestate în modul stabilit atât de către debitor, cât și de către creditor.

Mai mult ca atât, achitarea benevolă în perioada 16 ianuarie 2014 – 19 iunie 2014 a sumei de 25 774 de dolari SUA, denotă faptul că Frumuzachi Galina a recunoscut integral datoria.

Instanța de apel a remarcat de asemenea că, SRL "Gatio Impex" nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile, care ar pune la îndoiala legalitatea contractului de împrumut din 14 iunie 2013, încheiat între Coniuhov Alexei și SRL "Gatio Impex", deoarece la încheierea contractului, părțile au respectat condițiile de formă și de fond, ceea ce face ca actul să fie valabil încheiat și astfel să producă efecte juridice.

Or, liberul consimțământ al Galinei Frumuzachi în calitate de administrator a SRL "Gatio Impex" la încheierea contractului de împrumut, se confirmă prin aplicarea semnăturii acesteia pe contract, fapt ce confirmă transmiterea-primirea banilor, și deci se exclude orice viciu de consimțământ.

Referitor la cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 15 octombrie 2013-14 septembrie 2015 în mărime de 4152 de dolari SUA, instanța de apel a reținut că, aceasta a fost înaintată la data de 20 octombrie 2015, adică pe parcursul examinării cauzei.

La caz, instanța de apel a specificat că pînă la depunerea cererii de chemare în judecată, Coniuhov Alexei urma să înainteze în adresa administratorului SRL "Gatio Impex" o pretenție, prin care să solicite încasarea dobânzii de întârziere, or, în lipsa unei pretenții în sensul dat, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge acest capăt de cerere ca neîntemeiat.

La 07 decembrie 2020, SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, reprezentați de avocatul Pruteanu Vasile, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenții, în motivarea recursului au invocat că decizia instanței de apel este subiectivă și neîntemeiată, prin faptul că a ignorat indicațiile Curții Supreme de Justiție și a repetat decizia instanței de apel din 07 iunie 2017, dând o apreciere arbitrară a probelor.

La fel, recurenții au menționat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material (art. 210, 512, 514, 666, 668, 867 și 871 din Codul civil) și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, încălcările menționate având drept urmare soluționarea greșită a cauzei.

De asemenea, au specificat că la materialele cauzei sunt anexate declarațiile lui Coniuhov Alexei în cadrul urmăririi penale pornite în baza art. 190 din Codul penal, din care rezultă că nu a fost în contact personal cu recurenta, precum și faptul că nu i-a dat careva sume de bani recurente, ci lui Mîrza Serghei.

În opinia recurenților, din declarațiile menționate, rezultă că Coniuhov Alexei nu le-a transmis careva mijloace bănești, nu a asistat la pretinsa transmitere-primire a banilor și întocmirea recipisei.

Prin urmare, Coniuhov Alexei nu a confirmat prin probe pertinente faptul transmiterii sumei de 35 000 euro Galinei Frumuzachi.

La 10 decembrie 2020, SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina au declarat în nume propriu recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurenții au invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

Recurenții au reiterat că instanța de apel și-a formulat concluziile în baza unei ipoteze false, precum că recipisa din 14 iunie 2013 este una veritabilă, încheiată cu consimțământul Galinei Frumuzachi, atribuindu-i acestei recipise statutul de contract de împrumut în sensul art. 867 din Codul civil.

De asemenea, au specificat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material (art. 210, 512, 514, 666, 668, 867 și 871 din Codul civil).

Totodată, recurenții au invocat că instanța de apel ignorând prevederile art. 117 din Codul de procedură civilă, a exclus ca probă Raportul de expertiză nr. 402 din 25 martie 2016, pe motiv că acesta nu a fost efectuat în cadrul examinării cauzei civile.

Or, prin raportul în cauză, s-a constatat cu certitudine că recipisa din 14 iunie 2013 este una falsă, textul acesteia fiind înscris pe o blanchetă curată de firmă a SRL "Gatio Impex" cu ștampila și semnătura Galinei Frumuzachi.

În final, recurenții au susținut că Coniuhov Alexei nu a prezentat în instanța de apel probe noi și nici nu a invocat argumente diferite de cele din instanța de fond și nici nu a indicat motive detaliate pentru care consideră că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată.

La 11 martie 2021, SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, reprezentați de avocatul Balmuș Ștefan, au depus cerere de recurs suplimentar, în care au invocat că instanța de apel a examinat cauza superficial, fără a cerceta aspectual, complet, nepărtinitor și nemijlocit probele și fără a reflecta în hotărâre concluziile sale.

De asemenea, au menționat că deși Frumuzachi Galina a pretins nulitatea recipisei de împrumut din 14 iunie 2013, prezentând argumente și probe în acest sens, care au fost confirmate, inclusiv prin Raportul de expertiză din 05 august 2020, instanța de apel a concluzionat că la încheierea contractului de împrumut, părțile au respectat condițiile de formă și de fond, ceea ce face ca actul să fie valabil încheiat și astfel să producă efecte juridice, în acest sens nefiind aduse careva argumente plauzibile.

La 16 martie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, însă plicul expediat în adresa lui Coniuhov Alxei a fost restituit instanței de recurs cu mențiunea "nereclamat" (f.d. 36-37 Vol. IV), iar plicul expediat în adresa executorului judecătoresc Stoian Grigore, a fost restituit instanței de recurs cu mențiunea "plecat" (f.d. 34-35 Vol. IV).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 21 octombrie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 decembrie 2020 de către SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, reprezentați de avocatul Pruteanu Vasile și la 10 decembrie 2020 de către SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina în nume propriu, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, reprezentați de avocatul Pruteanu Vasile și de către SRL "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina în nume propriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina, reprezentați de avocatul Pruteanu Vasile și de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gatio Impex" și Frumuzachi Galina în nume propriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari